

Taxidermist Mario Molina Espeleta in zijn winkelatelier in Amsterdam

‘MET OPZETTEN GEEF JE EEN DIER EEN TWEEDE LEVEN’

Tekst & beeld: Suzanne de Boer

Je valt voor een puppy of neemt een kat in huis en verzorgt je huisdier tot hij zijn laatste adem uitblaast. En dan? ‘Opzetten wordt steeds vaker als optie genoemd,’ aldus taxidermist Mario Molina Espeleta. Maar hoe gaat dat eigenlijk in zijn werk?

Stel je voor: een eigenaar komt met zijn zieke kat bij de dierenarts. Het dier heeft pijn, is moegestreden, en zijn baas heeft het dappere besluit genomen zijn kat in te laten slapen. Met tranen in zijn ogen probeert hij afscheid te nemen, maar eigenlijk kan hij zijn huisdier niet missen - hij wil zijn kat bij zich houden. ‘Dan zou je het gesprek op opzetten kunnen brengen’, zegt Mario Molina Espeleta van Taxidermy Amsterdam. ‘Er zijn eigenaren die emotioneel geen afscheid kunnen nemen van een huisdier. Zij vinden het fijn om hun dier nog een tijdje om zich heen te hebben. Dat kan door middel van taxidermy. Al adviseer ik eigenaren altijd wel om dat eerst met eventuele huisgenoten te bespreken: niet iedereen heeft er behoefte aan om Moortje een plek op het dressoir te geven’.

Unieke snuit

Taxidermy is Latijn voor het verplaatsen van huid. ‘Dat is ook letterlijk wat een taxidermist doet’, legt Mario uit. ‘Die vilt een overleden dier. Dat begint met een snee in de buik en dan haal je de huid van het dier af. Dat klinkt heel bloederig maar is het niet, want huid is dun, daar zitten niet veel bloedvatjes in, daardoor kun je die makkelijk losmaken. De huid maak je schoon, de beetjes vlees en vet die zijn meegekomen worden verwijderd. Dan wordt de huid gelooid om hem goed te conserveren. Hij wordt bestreken met chemicaliën, waardoor hij soepel blijft en waarmee je uitval van haren of veren voorkomt. Dat looien wordt vaak gedaan bij een looierij; zij kunnen dat heel goed’.

Vragen over taxidermy?

In principe kunnen alle huisdieren, van vis tot vizsla, opgezet worden. Voorwaarde is wel dat het dier zo snel mogelijk na overlijden in een gesloten zak met zo min mogelijk lucht in de diepvries belandt. Het ontbindingsproces begint namelijk meteen. Laat je het dier een paar dagen liggen, dan laten de haren of veren los en ben je te laat. Een kat of klein hondje laten opzetten kost 750 tot 850 euro, grotere honden komen op een paar duizend euro. Mario neemt alleen honden en katten aan, maar verwijst eigenaren met een ander huisdier met plezier door naar zijn collega's.

Taxidermy Amsterdam, telefonisch bereikbaar op 06 245 566 33, www.taxidermyamsterdam.nl

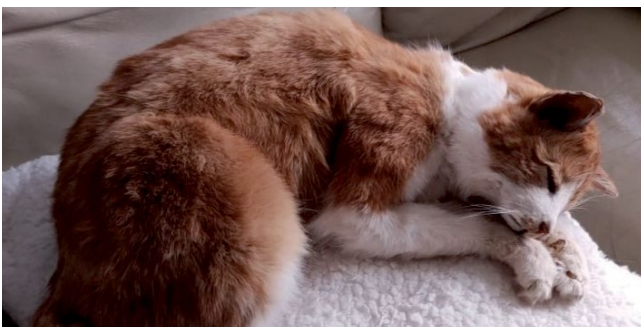

Als de huid naar de looier is, gaat de taxidermist aan de slag met het kunstlichaam. Mario: 'Aan de hand van foto's die de eigenaar van het dier heeft, kiest deze een herkenbare pose. Ik adviseer vaak een houding waarin het dier rustig ligt, dat werkt rustgevend. En met een gesloten bek: die zogenaamde bijtertjes zien er onvriendelijk uit. Vervolgens wordt het vlees van het dier heel precies opgemeten, daar maak ik tekeningen van en vervolgens bouw ik het kunstlichaam op uit purschuim, of van houtwol dat ik inbind en in de juiste vorm modelleer. Eventueel worden voor de pootjes de originele, goed schoongemaakte botjes gebruikt. Met de kop maak ik een mal van het hoofd en dan giet ik het hoofd van purschuim, zodat je de lijnen en spieren ook meekrijgt'. Die spieren zijn belangrijk, want ze maken een snoet of snuit uniek. 'Maar als een dier sterft, worden die spieren slap en dat maakt het zo lastig om de uitdrukking goed te krijgen', vertelt Mario. 'Daarom zijn foto's die de eigenaar van het dier heeft prettig, dan hebben we een houvast om met klei eventuele spieren op de kop na te bootsen'. De basis van het hoofd kan de schoongemaakte originele schedel zijn, die de juiste laag purschuim krijgt en van kleispieren wordt voorzien. Ook aan de ogen wordt veel aandacht besteed. Mario: 'We doen ontzettend ons best om een dier een zo gelijkend mogelijke uitdrukking te geven als die hij bij leven had. Daarvoor zijn de ogen heel belangrijk: hebben de glazen versies die we voor

het dier gaan gebruiken de juiste kleur, de juiste iris, de juiste pupil? En hoe kijkt hij, hoe is de blik?' Vervolgens wordt de huid over het kunstlichaam gespannen. 'Dit wordt vastgelijmd en de randjes worden netjes vastgeplakt', vertelt Mario. 'De oren zijn lastig, die zijn zo dun, maar dat doen we heel zorgvuldig. En dan zetten we het dier te drogen. Daarna worden de neus en de huid rond de oogjes eventueel bijgekleurd'.

Geen speelgoed

Het hele arbeidsproces behelst wel twee maanden, dat is inclusief een maand drogen. Maar doordat steeds meer mensen ervoor kiezen hun hond of kat op te laten zetten, duurt het een tijdje voor je aan de beurt bent en kan het wel een half tot een heel jaar duren voor je je opgezette huisdier in ontvangst kunt nemen. 'Eigenaren zijn dan heel blij', vertelt Mario. 'Het is één keer voorgekomen dat iemand zei: 'hij is toch anders; de oogopslag kwam net niet overeen. Maar over het algemeen is de herkenning er meteen. Al is het een nieuw dier: het lijkt wel op je hond of kat, maar het is opgezet, het heeft als een object een tweede leven gekregen'. Een geliefd object om naar te kijken, adviseert Mario. 'Het is geen speelgoed, en geen knuffel. Als je het dier aait kan er vet van je vingers op komen. Er kunnen ook haartjes loslaten, en wat er afaat gaat er natuurlijk niet meer op.

Dierbaar gezelschap

Sietske Hoekstra heeft Giovanni, een rode kater, bij Mario gebracht. 'Giovanni is vijftien jaar geworden. Toen mijn vader een aantal jaar geleden overleed, hechtte mijn moeder zich extra aan het beestje. Om die reden houdt ze hem in opgezette vorm graag nog een tijdje bij zich. In een slaaphouding, lekker opgekruld en met zijn oogjes dicht, leggen we hem straks op zijn vertrouwde stoeltje, dan is het net of hij er nog bij is'.

Het best kun je een opgezet dier dan ook onder een stolp of in een vitrine zetten, dan vangt hij geen stof. Zet je hem liever zo in de kamer en had het dier een goede vacht bij overlijden, was het niet in de rui bijvoorbeeld, dan kun je er met een kwastje of met de stofzuiger in de laagste stand voorzichtig overheen. Daar kunnen de haartjes prima tegen'.

‘Kinderen willen ze eigenlijk altijd aaien’

Toen Wolkje, het witte konijn van de dochters van Tony van der Tas, ging hemelen was ze tien jaar. Tony: ‘Wolkje was al oud toen we haar van kennissen kregen. Ze was alleen achtergebleven toen hun andere konijn overleed en het leek een goed idee haar bij onze konijnen Vlekje en Koekie te zetten. Dat ging echter helemaal niet, en zo kwam het dat Wolkje een plekje in de huiskamer kreeg. Doordat ze binnen stond, kregen mijn dochters al snel een band met haar. Na haar overlijden vonden we het naar om Wolkje zomaar onder de grond te stoppen, haar vacht was ook nog zo mooi. Toen hebben we haar laten opzetten’. Opgezetten dieren waren in het gezin van Tony niet nieuw: ‘Er staat hier al jaren een prachtige meeuw. Als kind maakte mijn vrouw mee dat jagers uit verveling een meeuw uit de lucht schoten. Dat vonden zij en haar vader zo akelig. Door de vogel op te laten zetten is hij toch niet helemaal voor niets gestorven, want we genieten nu nog steeds van hem’.

Toen konijn Vlekje ziek werd en op driejarige leeftijd overleed, liet Tony haar ook opzetten. ‘Vlekje was een beetje dikking en lekker zacht, echt een knuffelkonijn. Samen met Wolkje en de biscuitkleurige Koekie, die vijf jaar werd, staat Vlekje in en op een vitrinekast. Ik heb met de taxidermist foto's van onze konijnen bekeken om ze in een stand te zetten zoals ze ook bij leven waren. Zo komen ze natuurlijk en karakteristiek over. Het enige waar ik even aan moest wennen waren de ogen. Die zijn niet echt en daardoor heeft Vlekje een net iets andere blik gekregen. Maar verder is het heel prettig onze konijnen zo nog in huis te hebben, het is door de taxidermist heel zorgvuldig en liefdevol gedaan.

We zetten ze ook weleens op tafel en dan aaien we ze: die vacht is zo mooi. Bezoek vindt het soms wel spannend, als ze de konijnen zien. ‘Dat zou ik nooit doen’, zeggen ze dan. Maar kinderen willen ze eigenlijk altijd aaien, grappig is dat’.

Vlekje

Wolkje

Koekie